

i hvert Tilfælde maatte anses for ørkesløst paa dette lille Lovforslag at ville bringe dette Spørgsmaal under Debat. Dertil kommer ogsaa, hvad jeg skal gøre opmærksom paa uden nærmere at dokumentere det, at naar dette Lovforslag maatte blive vedtaget, som det foreligger, blive Fæsterne paa Færøerne med Hensyn til Godtgørelsen for udførte Grundforbedringer m. v. gunstigere stillede, end Fæsterne her i Landet ere efter Loven af 1866.

Det vil ses, at i Slutningen af Betænkningen har et enkelt Udvalgsmedlem anstillet nogle Betragtninger over, hvor vidt det vilde være heldigere i Stedet for at gaa den Vej, som dette Lovforslag angiver, at arbejde hen til Selvejendoms Udbidelse paa Færøerne saaledes, at Kongsgodset i Stedet for at være Fæstegods kunde gaa over til Selvejendom. Hvorvidt der maatte være en Trang hertil oppe paa Færøerne, skal jeg ikke kunne sige. Saa vidt jeg ved, følte man ikke nogen Trang i saa Henseende den Gang, jeg opholdt mig deroppe, men det kan jo være, at Trangen senere er kommen. Derom ved jeg som sagt intet, men der er i alt Fald ingen Grund til her at komme ind paa dette Spørgsmaal ved Behandlingen af dette Lovforslag, idet en Lov om Selvejendoms Udbredelse ikke i mindste Maade vil præjudiceres ved det foreliggende Lovforslag. Jeg skal med disse Bemærkninger tillade mig paa Udvalgets Vegne at anbefale Lovforslagets Vedtagelse med den af Udvalget foreslaaede Vædring.

Olsen: Da jeg foreslog denne Sag henvist til et Udvalg, var det med det Haab, at man maatte i Udvalget kunde finde en eller anden Udvej, hvorved man kunde imødekomme det af Lagtinget fremsatte Ønske med Hensyn til Forrentning og Afbetaling af den Erstatning, der skulde tilstaaes Fæsterne for udførte Grundforbedringer. Jeg og Lagtinget ere gaaede ud fra, at man ikke kan sammenligne Landbrugsforholdene paa Færøerne med Landbrugsforholdene her i Danmark. Man kan selvfølgelig nære det Haab, at en mere rationel Jorddyrking vil kunne bringe Landvæsenet noget videre, end det nu er, men jeg er meget skeptisk i den Henseende og tør udtale, at der er ikke megen Sandsynlighed for, at man skal kunne bringe det til noget videre stort; thi Klimatforholdene ere af en særegen Bestaaffenhed, og Jordens Bonitet er meget daarlig og kan ikke sammenlignes med Jorden her, og det vil næppe kunne ventes paa mange Steder, at der kan gives noget videre aarligt Udbytte. Forholdene ere nu saaledes, at skønt

der dyrkes Korn hvert Aar over alt, er det kun enkelte Steder, og det meget faa, hvor man med nogenlunde Sikkerhed kan gøre Regning paa at faa et Udbytte. Det store Tal af Jordbrugere dyrker Jorden i den Forvisning, at de faa Græs, men anden Afsæde kunne de ikke vente med Sikkerhed. Hvis man nu foretager Grundforbedringer paa Jorden, er der jo nogen Sandsynlighed for, at man kan faa den bedre kultiveret, end den nu er, men hvis det skal have noget blivende Værd, maa der aarlig arbejdes i samme Retning; thi ellers ville de Penge, man har sat i Forbedringen, om meget kort Tid være gaaede tabte, saa vil Jorden straks være kommen i den Tilstand igen, hvori den var, før man begyndte Arbejdet. Hvis man begyndte paa at dræne Jorden der oppe og tager Jorderne for efterhaanden, saa tror jeg, at netop det fugtige Klima, den megen Nebbør, man har der, snart vilde bringe Jorden til at svulme saaledes op, at det maatte gøres om igen med meget korte Mellemrum. Dette og mange andre Forhold, som ere til Stede der oppe, ville efter min Mening bevirke, at Jorden inden ret lang Tid vil vise sig at være bragt igen i samme Tilstand, som den var oprindelig.

Udvalgets Flertal har ikke troet at kunne komme Lagtingets Ønske imøde, men har derimod ment, at den af Regeringen foreslaaede Forhøjelse af Fæsteskatten svarende til 4 pCt. Rente af de Penge, der udbetales for Grundforbedringer, maa anses for den rigtige, og som den ærede Ordfører udtalte, er man ogsaa kommen til Erkendelse af, at man ikke ved dette Lovforslag kan vente at kunne formaa Finansministeren til at gaa bort fra det Standpunkt, han har indtaget i lignende Tilfælde. Under disse Omstændigheder har jeg ligesom det andet ærede Medlem af Mindretallet ikke anset det for rigtigt at foreslaa en Vædring, som gik ud paa at genindsætte den af Lagtinget vedtagne Rente i Forslaget, og vi have derfor ladet os nøje med at udtale, at vi sympatisere med Lagtingets Anstuelse om Forslaget, da vi ikke have troet, at det vilde føre til noget at stille et i den Retning gaaende Vædringsforslag. Jeg skal derfor tillade mig at anbefale Forslaget, som det foreligger.

Ovesen: Da jeg har fulgt de øvrige Medlemmer i Udvalget i den Vædring, der er foreslaaet til Lovforslaget, skal jeg indskrænke mig til en ganske kort Bemærkning. Jeg skal begynde med at udtale, at det er gaaet mig, som jeg antager, det er gaaet de allerfleste af dette høje Tings Med-